

Iz djetinjstva

nisam smio dirati staklene
boce s vodom u podrumu pa sam
nagnuo jednu i
onesvijestio se

prije toga sam s djedom bio u šetnji
s mosta sam bacao kamenje u potok i
smijao se kad sam
čuo

blop!

tako ga se želim sjećati

[udahni život, izdahni poeziju]

zemlja šuti
ne spominje tijela što
smo joj poklonili ni kamenje
što smo progutali da ostanemo
ljudi

hladan kamen pod čelom šuti
kao
molitva što nikad nije stigla u
dlanove njezine – u njezine vene

noć se rasula po filigranskim
poljima
u daljini netko pali vatru iz

dima raste nešto manje od mene
nešto
bliže tebi

Ime i prezime učenika: Lovro Rešetar

Razred: 4. razred gimnazije